

گردید و نماز پیشین و پیشین جمع تقدیم کردید و بوقت سوار
شد و بوقت غفایت رفت و چنان وضع کرد که سلم نایقه
بجای آن سنگها بزرگ بود و جل الماشتا از پیش روی وی
و متوجه قبله شد و نماز کتاب خوب کرد همچنان ایستاد
بود و بعد از آن اسامی را روی خود ساخت و زمام نایقه را
چنان سخت گرفته بود که گردن نایقه دولایی شد و بدست
راستش اشارت بجایای میفرمود که آهسته باش و هر
پشته مایه رسید زمام نایقه را میکرد تا بگذرد از پشته و نماز
شام و خفتن جمع تا آخر در آنجا بگذارد پس پیغمبر علیه الصلوة
و السلام مجسید و بخواب رفت تا وقت طلوع فجر بیدار زان
بیدار شد و با نل و قافله گشتند و نماز صبح گزارد و بر نایقه قنوی
سوار شد تا بمشعر الحرام آمد و متوجه قبله شد و دعا و تسبیح
و تهلیل و توجید گفت و در آنجا بندگان توقف فرمود که در آن
شد و پیش از طلوع آفتاب از آنجا بگذشت و فضل بر
چاس را از روی خود ساخت و فضل بر روی صاحب حال بنجد
اندام خوب روی بود و زبان بچوب بر آشت سوار بود ندیدی
گذشتند و فضل نظر در ایشان میکرد و پیغمبر علیه الصلوة و السلام
دست بر روی فضل نهاد و او روی بجای دیگر کرد و ایشان را
بیدارید و حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم دست مبارک

بر روی فضل نهاد و از آن جانب بجای دیگر کرد و همچنان
نظر در ایشان میکرد تا بادی محشر رسید و نایقه را اندک
تعمیل را ند و بطریق میانها بیکره الکبری می روند بوقت با بیکره
الغفر رسید و در میان وادی با ایستاد و سخت بار سنگین داشت
و بیکه باز بکسیری مبلکت پس بزبان کاه رفت و شصت و سه
اشتر بدست مبارک خود تحریر کرد و آنچه باز مانده بود علی
الهی اسد عینه داد تا بکشت و او را هر هری شکر خود گرفتند
پس فرمود تا از بر آشتی قطعه بریدند و در یکی طبع کردند
و پیغمبر علیه الصلوة و السلام و علی از آن نوشتن خوردند و از آن
رقع آتش میدند و پیغمبر علیه الصلوة و السلام بر نایقه سوار شد
و طواف کرد و نماز پیشین کرد گزارد و بزعم رفت و بی عبد
المطلب را دید که آب می کشیدند فرمود که کشید ای پیغمبر
عبدالمطلب که اگر نه آن بودی که خلاق بر شما خالبتونند هر آن
باشا بر کشیدی و او را دو آب دادند و آتش میدند و در آن
سال در حجة الوداع لودی بزیاید و در روز او را بخصه رسالت
علیه الصلوة و السلام بودند و با آن قول گفت من بستم آن
طهیل روز، بزبان فصیح گفت تو رسول خدای فرمود که
راست گفتی بارک الله یصل بندگان سخن با بکنت با بجه خود
رسید و او را میادک با بجه خواندند و در آن سال با آن حاکم